Προσευχή για μας και για τους άλλους (Γέροντας Ευστράτιος Γκολοβάνσκι)

Categories : ΘΕΟΛΟΓΙΑ

Date : 5 Νοεμβρίου, 2019

Όταν με αληθινή πίστη προσευχόμαστε, ο Θεός άλλοτε από αγάπη εκπληρώνει τα αιτήματά μας και άλλοτε, πάλι από αγάπη, δεν ανταποκρίνεται σ' αυτά. Ο γιατρός, βλέπετε, γνωρίζει καλύτερα από τον ασθενή ποιο είναι το κατάλληλο για την περίπτωσή του φάρμακο. Ένα, πάντως, είναι σίγουρο: **Αν τα αιτήματά μας είναι σύμφωνα με το θείο θέλημα, ο Κύριος οπωσδήποτε μας τα ικανοποιεί.**

Τι θα πρέπει να κάνουμε, όταν απευθυνόμαστε στον Θεό με την προσευχή;

Πρώτον, να Τον δοξολογούμε για τα θαυμαστά έργα Του. Δεύτερον, να Τον ευχαριστούμε για τις ευεργεσίες Του. Και τρίτον, να Τον παρακαλάμε για τις ανάγκες μας. Αυτές είναι οι τρεις βασικές μορφές προσευχής: η δοξολογία, η ευχαριστία και η αίτηση.

Η εξωτερική (τυπική) προσευχή είναι ευάρεστη στον Θεό;

Η εξωτερική προσευχή, αυτή δηλαδή που γίνεται μόνο με τα χείλη, χωρίς συμμετοχή του νου και της καρδιάς, όχι μόνο στον Θεό δεν είναι ευάρεστη, αλλά και στην ψυχή δεν παρέχει καμιάν ωφέλεια. Ο Κύριος βεβαίωσε: «Αυτός ο λαός με προσεγγίζει με τα λόγια και με τιμά με τα χείλη, οι καρδιές τους όμως βρίσκονται πολύ μακριά μου. Δεν ωφελεί που με λατρεύουν» (Ματθ. 15:8-9).

Πώς θ' απαλλαγούμε από τον περισπασμό την ώρα της προσευχής;

Όταν προσεύχεσαι με το στόμα, να προσεύχεσαι και με το νου, να συγκεντρώνεις

δηλαδή τη σκέψη σου στα λόγια της προσευχής. Και αν, είτε από δική σου αδυναμία είτε από δαιμονική προσβολή, η σκέψη σου ξεφύγει, εσύ συμμάζεψέ την πάλι, στρέφοντας την προσοχή σου στον Κύριο με συντριμμένη καρδιά. Αν συνηθίσεις ν' αγωνίζεσαι μ' αυτόν τον τρόπο, σύντομα η ψυχή σου θα γευθεί τους καρπούς της θείας χάρης.

Πρέπει να προσευχόμαστε και για τους άλλους;

Κάθε χριστιανός οφείλει να προσεύχεται όχι μόνο για τον εαυτό του αλλά και για τους συνανθρώπους και αδερφούς του. Ο απόστολος Παύλος γράφει: «Σας παρακαλώ πρώτα απ' όλα να κάνετε δεήσεις, προσευχές, παρακλήσεις, ευχαριστίες για όλους τους ανθρώπους, για τους κυβερνήτες και για όλους όσοι ασκούν την εξουσία...· γιατί αυτό είναι καλό και ευπρόσδεκτο από τον Σωτήρα μας Θεό» (Α' Τιμ. 2:1-3). Και ο άγιος Ιάκωβος: «Να προσεύχεστε ο ένας για τον άλλο, για να θεραπευθείτε. Η δέηση του δίκαιου ανθρώπου έχει μεγάλη δύναμη και αποτελεσματικότητα» (Ιακ. 5 : 16).

Ο ίδιος ο Κύριος, πριν από τη σταύρωσή Του, παρακαλούσε τον Πατέρα Του: «Προσεύχομαι όχι μόνο γι' αυτούς αλλά και για κείνους που με το κήρυγμα αυτών θα πιστέψουν σ' εμένα, ώστε να είναι όλοι ένα» (Ιω. 17:20-21).

Τι θα μπορούσε πιο ξεκάθαρα να δείξει πως είμαστε αδέρφια, παιδιά του ίδιου Πατέρα, παρά η προσευχή του καθενός για τους άλλους σ' Αυτόν; Και σε πόσους ανθρώπους δεν μπορούμε να ανταποδώσουμε αλλιώς τις ευεργεσίες, που μας έχουν κάνει, παρά μόνο με την προσευχή; Η ανταπόδοση αυτή, μάλιστα, είναι πολύ ανώτερη από κάθε υλική, γιατί εμείς, οι φτωχοί και αδύναμοι, σε καμιά περίπτωση δεν μπορούμε να βοηθήσουμε τους συνανθρώπους μας όσο ο πολυέλεος και παντοδύναμος Θεός, τον οποίο επικαλούμαστε.

Αν κάποιος με παρακαλέσει να προσευχηθώ γι' αυτόν, έχω το δικαίωμα να του αρνηθώ, νιώθοντας την αναξιότητά μου;

«Μην αρνείσαι να προσεύχεσαι για κάθε άνθρωπο που σου το ζητάει, έστω κι αν η προσευχή σου δεν είναι καρποφόρα. Γιατί πολλές φορές η πίστη εκείνου που ζητάει την προσευχή, σώζει κι αυτόν που προσεύχεται. Αλλά και μην υπερηφανευθείς, αν προσευχήθηκες για κάποιον και εισακούστηκες, γιατί στην πίστη εκείνου οφείλεται η καρποφορία της προσευχής σου (όσιος Ιωάννης της Κλίμακος).

(Από το βιβλίο: Γέροντος Ευστρατίου (Γκολοβάνσκι), Απαντήσεις σε ερωτήματα χριστιανών. Ιερά Μονή Παρακλήτου, 2012. Ερωτήσεις 26, 160, 161, 4, 85, 56)

(Πηγή ψηφ. κειμένου: koinoniaorthodoxias.org*)*